

Проповед на Възнесение Господне – Спасовден

Възлюбени в Господа, братя и сестри,

По стародавна традиция днешният велик Господски празник е наречен Спасовден. Наречен е така, защото днес Божието спасително дело по изкупление на света е завършено.

Възкръсналият Спасител, пред очите на Майката Божия и на множество Свои ученици, се възнася от планината Елеон към Царството на Отца. Възнася и тази човешка природа, която Той доброволно прие при Своето Въплъщение.

По-високо от небесата, по-високо от райската обител, на самия престол встъпва човешката природа, приета от Божия Син, обожена и спасена. От най-ниската точка на Своето понижение, от ада, Спасителят Христос се възкачва сред ликуващите ангелски хорове, за да седне отдясно на Отца.

Велико е това Възнесение Христово, велико заради Божията милост към нас. Защото знаем, че по силата на Своята божествена природа Господ Иисус Христос никога не се е отлъчвал от небето.

Приемайки плът и живеейки като човек, Словото – Христос не е слизало от божествения престол.

Но възкачването Му към Царството е дивно, защото се въздига човешката природа, която Той – Всевластният придоби и изкупи. И тази човешка природа, съзерцавана от ангелите в трепет и изумление, чрез божествената благост сядва отдясно на Отца.

Христос, Главата на Църквата, се въздига до небето. Така и Тялото Христово – Църквата, чрез Своите членове, които са станали подобни Нему, може да се въздигне до Царството Божие.

Спасението е налично. Грехопадналият Адам е възвърнат. И ние, наследници на съгрешилите прародители, можем да придобием Царството Божие. Христос срази смъртта, обезсили дявола, строши портите адови, отвори ума на учениците да разбират Писанията. И днес, на 40-тия ден от Възкресението Си, се възнася при Отца.

И ние, всички, всички, по Божия милост Христови по кръщение, по принадлежност в Неговата Църква, всички ние, ако се избелим в покаяние и милост, можем да поемем по този път. Дверите небесни са отворени за нас. Да се възползваме от тази велика радост, велика привилегия да живеем в дните след Боговъплъщението и Възкресението Христово! И не само това, но и да сме повикани в Христовата Църква с обещание за бъдещите блага.

Колко велико и колко задължаващо е това! Да даде Бог да сме достойни за званието „християни“, дадено на Христовите следовници в дните на ранната Антиохийска община. И щом сме християни, то и делата, и мислите, и чувствата ни, трябва да са огряни от Христовата светлина. Ще рече – да се очистим в покаянието – ето начинът да възрастнем в Христа. И макар да сме били и най-големи грешници, след като сме се покаjali, можем да наследим Царството Божие, което Премилият наш Спасител отвори за малцината избрани. Амин!

2025 г.